

Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îi va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona, De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea! Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? ... Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă. (Matei 6, 18-23)

Duminica a III-a după Rusalii, reprezintă o stăruitoare chemare din partea Mântuitorului ca, mai înainte de a ne îngriji de cele ale trupului, să căutăm ceea ce-i este cel mai mult de trebuință sufletului: împărăția cerurilor.

„Grijile vieții” nu se referă numai la cele de trebuință vieții de aici, sub aspect material, ci și la cele viitoare, fiind invitați, astfel, să ne îngrijim cu deosebire de cele sufletești.

Mai adânc, trebuie să ne preocupe acele griji, materiale și spirituale, care ne călăuzesc pe drumul mântuitor al cerului. Se spune adesea că „omul este ceea ce gândește”, sau „omul este ceea ce mănâncă” etc. Afirmații valabile, fiecare în felul ei. Am adăuga, însă: „**Omul este rezultatul grijilor sale!**”. Iar potrivit principiului că „**în viață găsești ceea ce cauți**”, credem că natura grijilor ne caracterizează într-o foarte mare măsură.

Ne îngrijim doar de cele materiale, suntem materialişti. Ne îngrijim de cele duhovnicești, suntem oameni duhovnicești. Iar felul grijilor noastre ne izvorăște, astfel, fericire sau nefericire. Preocupați doar de cele trecătoare, suntem veșnic frământați, panicați, nemulțumiți, cu un cuvânt, nefericiți.

Ne îngrijim de cele ale sufletului, fără a neglija, desigur, cele strict necesare trupului, suntem liniștiți, împăcați, mulțumiți, cu alt cuvânt, fericiți, încă din lumea aceasta, nu doar în cea făgăduită.

Prin „ochi” înțelegem aici nu numai simțul vederii, ci și mintea, priceperea. Pe de altă parte, cunoaștem importanța ochilor trupești pentru o percepție corectă. **Ochii sunt ca niște ferestre:** prin ele noi privim lumea, dar suntem și priviți. Starea sufletească a omului se dezvăluie, astfel, în mare măsură prin privire... .

Bunătatea sau răutatea, lumina sau întunericul, înțelepciunea sau prostia se pot vedea, așadar, prin intermediul ochiului.

„Mamona” este un cuvânt care în traducere înseamnă „avuție, tezaur”, iar în contextul acestui verset este înțeles ca „*demon al banului, al avariției, al egoismului, al posesiunilor materiale*” (†Bartolomeu Anania).

Prin cuvintele de mai sus, **Mântuitorul ne îndeamnă să nu fim duplicitari, cu două fețe**, să zicem una și să facem două. Să ne declarăm, adică, fii ai lui Dumnezeu, să părem a fi interesați de cele sufletești, iar în ascuns să ne preocupe banii, funcțiile, mâncarea, hainele luxoase și altele asemenea.

„Nu purtați grijă pentru viața voastră ce veți mânca și ce veți bea... . Căci pe toate acestea le caută și păgânii...”. Din capul locului trebuie să înțelegem că **Mântuitorul nu îndeamnă la pasivitate, lene, nemuncă**. Ne atrage atenția să **nu ne preocupăm, însă, peste măsura cuvenită de cele ale trupului**, așadar spre observarea unui echilibru firesc între grija pentru suflet și cea pentru materie.

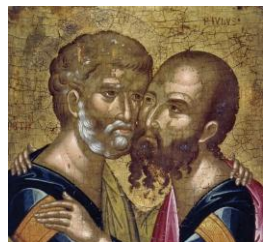
Sufletul trebuie să fie stăpân pe trup, nu invers. Căci în gândirea sfinților părinți **trupul este o bună slugă, dar un rău stăpân**. Un stăpân care nu mai face voia Domnului, ci a Celui Rău.

Că trebuie să ne îngrijim de trup, nu încapă îndoială, de vreme ce însăși Scriptura ne adevărește că „*trupul este templu al Duhului Sfânt*” (I Cor. 6, 19). Totodată, că trebuie să muncim cu hărnicie pentru a ne asigura hrana, îmbrăcămintea etc.: „*Cel ce nu lucrează acela nici să nu mănânce*” (I Tes. 3, 10).

Nici bunurile materiale în sine nu trebuie condamnate, dacă sunt agonisite cinstit și administrate creștinește. Înțelegem, așadar, că „*a nu purta de grijă ce vom mânca și ce vom bea*”, înseamnă **a nu ne preocupa excesiv, peste măsură, egoist, de cele de pe pământ, ignorând aspirațiile cerești ale sufletului**. Nu a ne lăsa în „*voia soartei*”, cum se spune, adică a nu munci, așa cum din păcate înțeleg unii semeni de-ai noștri.

Iertat să ne fie că suntem nevoiți să exemplificăm: există compatrioți..., pe care nu-i preocupă ce vor pune mâine copiilor pe masă, ori dacă au hăinuțe să îmbrace, deviza lor fiind „astăzi să am mâncare și băutură, că ziua de mâine o păcălesc eu cumva...”. Deviză urmată, cum se știe, de bețivirea aproape zilnică.

Reținem, **în concluzie**, că **pământeni fiind, purtători de trupuri, ne vom îngriji de cele materiale atât cât este necesar pentru un trai decent, sănătos, echilibrat, dar căutarea noastră prioritară se va îndrepta mereu spre cele ale sufletului**, bine știind că sufletele noastre năzuiesc spre Dumnezeu din ceruri, Care ne așteaptă cu dragoste părintească întru împărăția Sa. Amin.

29 iunie - Sf. Apostoli Petru și Pavel

Prăznuind cu cântări de laude pe mai marii Apostolilor, **Biserica ne pune înainte icoana adevăratei slujiri a lui Hristos. Pentru că viața creștină aceasta este viață în Hristos, slujire apostolească.** Dar sfinții apostoli nu au ajuns dintr-o dată la această înălțime, ci au pornit din condiții mult asemănătoare cu ale noastre. Petru era un simplu pescar pe lacul Galileii, iar Pavel împletitor de corturi și pe deasupra slab trupește și bolnăvicios. Apoi **nu au fost scutiți de păcate și de grele căderi.** Petru, ucenic apropiat al Domnului, martor al atâtor minuni și văzător al slavei dumnezeiești pe muntele Taborului, **de trei ori s-a lepădat de Domnul și învățătorul, în vremea patimilor:** „Nu-L cunosc, nu-L știu!“ **Dar Pavel?** Cu ce pornire și vifor prigonea pe creștini? Însuși Domnul îl muștră pe drumul Damascului: „Saule, de ce Mă prigonești?”

Ca și noi, s-au împărtășit de aceleași daruri. Pentru că același Duh Sfânt, Care S-a pogorât peste Apostoli la Cincizecime, îl primim și noi prin sfintele taine ale Botezului și Mirungerii. „Oare nu știți, că sunteți temple ale Duhului Sfânt?” ne întreabă Sfântul Apostol Pavel.

Dacă prin aceste trăsături Apostolii nu se deosebesc prea mult de noi, apoi prin altele cât de departe suntem noi de dâșii! Au căzut, s-au rătăcit, dar odată ce au regăsit pe Hristos, nimic nu i-a mai putut despărți cu dragostea de Dânsul. „La cine să ne ducem, Doamne?”, răspunde Petru, când unii dintre ucenici începuseră să părăsească pe învățătorul, „pentru că numai Tu ai cuvintele vieții veșnice și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu.” Iar Pavel mărturisește cu tărie: „Cine ne va despărți de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigoana, sau sabia, sau foametea, sau golătatea? Nu! Nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici cele de acum, nici cele viitoare, nimeni, dar absolut nimeni nu va putea să ne despărte de dragostea lui Hristos” (Romani 8, 35).

Dar dragostea de Hristos însemnează trăire cu El, pătimire cu El, răstignire împreună cu El. Dacă zicem altfel, ni se împotrivesc Pavel, care așa a slujit: „în osteneli mai mult, în bătăi peste măsură, în temniță mai mult, la moarte adeseori, bătut cu toiște și cu pietre, în primejdii pe mare și pe uscat; osteneli, trudă, în privegheri de multe ori, în foamă și sete, în frig și golătate” (2 Corinteni). Și asta nu numai o vreme, ci toată viața. **Așa au urmat pe Hristos Sfinții Apostoli, așa și creștinii de după ei și de totdeauna.** Viața monahicească și pentru o pricină ca aceasta este o viață aspră și cu nevoițe, ca măcar prin puține suferințe monahul să se asemene cu Hristos. ... **Da, ca să slujești lui Hristos, ca să fii ucenic al Lui, trebuie să fii mistuit de dragostea Lui, trebuie să suferi și să te răstignești împreună cu El; să-ți răstignești toate patimile și stricăciunile din tine.** Așa au slujit Apostolii și toți sfinții, pe care Biserica ni-i pune înainte, pildă de urmat.

„Fiți următori ai mei, precum și eu sunt al lui Hristos”, ne îndeamnă Sfântul Apostol Pavel astăzi, iar Hristos ne cheamă azi și de-a pururea ca și pe Petru: „Veniți după Mine și Eu vă voi odihni pe voi, că jugul Meu este bun și sarcina Mea ușoară.” Iar Sfântul Ioan Gură de Aur ne încurajează zicând că **dacă avem râvna pentru virtute, nimic nu ne poate împiedica să fim asemenea cu Pavel.** Nu numai harul a făcut din el ceea ce a fost, ci și dragostea lui, râvna lui întru slujirea lui Hristos și întru purtarea Crucii. De aceea **și noi, uitându-ne la pilda marilor Apostoli, să zicem împreună cu Ei: Cine oare ne va despărți de dragostea lui Hristos? Iar de suntem ai lui Hristos, apoi să ne răstignim împreună cu trupul și patimile și poftele lui, ca să ne facem vrednici ucenici ai lui Hristos,** cu rugăciunile Sfinților și Marilor Apostoli Petru și Pavel, pe care îi prăznuim astăzi. Amin. ([Părintele Petroniu de la Prodromu, Ed. Bizantină, București, 2015](#)) www.cuvantul-ortodox.ro

1 iulie – Sfinții Mucenici și doctori fără de arginti, Cosma și Damian, cei ce s-au săvârșit la Roma.

Au trăit în Roma în zilele împăratului Carin, și erau frați, iar cu meșteșugul doctori, vindecând nu numai oameni, ci și animale. Ei cereau ca plată de la cei ce se lecuiau doar credința și mărturisirea în Hristos, și nimic altceva. Au fost pârâți la împăratul, că fac vindecările cu farmece. N-au vrut să se lepede de Hristos. Chiar și pe împăratul Carin l-au mântuit din păgânătate, fiind tămăduit de dâșii. Căci acesta, spăimântându-i cu grele chinuri, i s-au desfăcut grumajii de i s-a întors obrazul la spate. Și pentru această minune, cei ce se aflau acolo au crezut în Hristos, pe Care și împăratul cu toți ai casei lui L-a mărturisit.

Atunci **împăratul a liberat pe sfinți,** trimițându-i cu cinste la locul lor. După aceea dascălul lor, cel ce i-a învățat meșteșugul doctoriei, pizmuindu-i și luându-i, s-a suit cu dâșii într-un munte făcându-se a că să culeagă ierburi de leacuri. Și acolo i-a ucis cu pietre. www.calendar-ortodox.ro

Duminică, 2 iulie 2017, după Sfânta Liturghie, facem pomenirea de 10 ani, cu parastas, a părintelui Ion Ionescu (1915 – 2007). Dumnezeu să-l odihnească!

Programul săptămânii 25 iunie – 2 iulie 2017

Duminică	25 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Despre grijile vieții) - Pr.Ticu
Duminică	25 iunie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	26 iunie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marti	27 iunie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	28 iunie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Miercuri	28 iunie	17 – 19	- Vecernia, acatistul Sf.Petru și Pavel și Litia – Pr.Ticu
Joi	29 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Ap.Petru și Pavel) - Pr.Ticu
Vineri	30 iunie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	30 iunie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	01 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	01 iulie	17 – 18	- Vecernia duminicii a IV-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	02 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slugii sutașului) și parastas Pr.Ion Ionescu
Duminică	02 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș